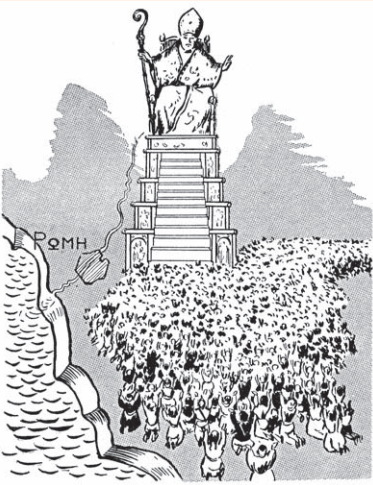

ΕΩΣΦΟΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΣ

Ποι-
ός είναι
έωσφο-
ρικός
καί γε-
λοῖος;
Πολλοί
ἄνθρω-
ποι
εἶναι
έωσφο-
ρικοί
καί γε-
λοῖοι.
Ἄλλὰ
περισ-

σότερο ἀπ' ὄλους εἶναι ὁ Πάπας μέ τίς ὑπερφίαλες καί ἐξωφρενικές ἀπαιτήσεις του καί τίς γελοῖες δικαιολογήσεις τῶν ἀπαιτήσεών του.

Στό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰωάννου κεφ. 21, 15-17, ὁ ἀναστάς Κύριος μέ εὐγενή καί ὠραῖο τρόπο κάνει διάλογο μέ τόν Πέτρο σχετικῶς μέ τήν τριπλή ἄρνησή του. Τρεῖς φορές ὁ Κύριος ἐρωτᾷ τόν Πέτρο ἂν τόν ἀγαπᾷ, καί μετά τή θετική καί μέ ταπεινοφροσύνη καί συντριβή καρδιάς ἀπάντηση τοῦ Πέτρου, ὁ Κύριος ἀναθέτει στόν ἀπόστολο τή διαποίμανση τῆς ποιμνῆς του μέ τήν τριπλή προτροπή καί ἐντολή «**Βόσκει τά ἀρνία μου**», «**Ποίμηνε τά πρόβατά μου**», «**Βόσκει τά πρόβατά μου**». Ὅπως δέ γράφουμε στό νέο βιβλίο μας «**Τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰωάννου**», τόμος Γ', σελ. 365, ὡς πρός τό λόγο τοῦ Κυρίου πρός τόν Πέτρο νά φροντίξῃ τό ποιμνίό του, «**Ὁ Παπισμός ἐπικαλεῖται τοῦτο, γιά νά στηρίξῃ τό περιβόητο Πρωτεῖο ἐξουσίας τοῦ Πάπα**. Ἰσχυρίζεται δηλαδή ὁ Παπισμός ὅτι ὁ Χριστός ἔδωσε στόν Πέτρο καί δι' αὐτοῦ στόν Ἐπίσκοπο Ρώμης, τόν μοναδικό δῆθεν διάδοχο τοῦ Πέτρου, **τήν ἀπόλυτη ἀρχηγία καί κυριαρχία σ' ὀλόκληρη τήν Ἐκκλησία**. Δεινή καί σκόπιμη πα-

ερμηνεῖα. Ὁ Χριστός κατέστησε τόν Πέτρο ποιμένα τῶν προβάτων του, **ὄχι ἀρχηγό καί ποιμένα τῶν ἄλλων ποιμένων, τῶν ἄλλων Ἀποστόλων**. Ὁ ἴδιος ὁ Πέτρος δέν ἀξίωσε ποτέ τέτοιο δικαίωμα, οὔτε καί οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι τοῦ ἀναγνώρισαν τέτοιο δικαίωμα. Καί οἱ δώδεκα, καί οἱ δεκατρεῖς μαζί μέ τόν Παῦλο, ὀνομάζονται Ἀπόστολοι, κανεῖς δέν ὀνομάζεται **ὑπεραπόστολος**.

Ὁ Πέτρος ἀπευθυνόμενος στούς «πρεσβυτέρους» τῆς Ἐκκλησίας ὀμιλεῖ ταπεινοφρόνως, ὀνομάζοντας τόν ἑαυτό του «**συμπρεσβύτερον**». Ἐπίσης «**Ἀρχιποίμηνε**», **Ἀρχηγό δηλαδή τῶν ποιμένων**, ὀνομάζει τό Χριστό, ὄχι τόν ἑαυτό του (Α' Πέτρ. 5, 1-4). Πῶς ἄλλωστε ἦταν δυνατόν ὁ Πέτρος ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ ἢ τή Ρώμη νά διοικῇ τήν τοπική Ἐκκλησία τῶν Ἰνδιῶν, πού ἴδρυσεν ὁ Θωμᾶς; Δέν ὑπῆρχαν τότε τά σημερινά καταπληκτικά μέσα ἐπικοινωνίας, πού ἐκμηδενίζουν τίς ἀποστάσεις. Ἐκτός δέ τούτων, ἂν ὁ Πέτρος κήρυξε στή Ρώμη, προηγουμένως κήρυξε σέ ἄλλες πόλεις, καί **πρῶτα στήν Ἱερουσαλήμ, τή μητέρα Ἐκκλησία, ἀλλ' ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερουσαλήμ δέν ἀξίωσε πρωτεῖο ἐξουσίας σ' ὄλη τήν Ἐκκλησία**.

Στό σημεῖο τοῦτο ἐξ αἰτίας τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ Πάπα, ὅτι ὁ Πέτρος ἦταν προϊστάμενος τῶν ἄλλων ἀποστόλων, σκεφθήκαμε τό ἐξῆς: Ὅταν ὁ Πέτρος ἀπέθανε, οἱ ἐπιζῶντες Ἀπόστολοι **συνῆλθαν νά ἐκλέξουν νέο προϊστάμενο**; Καί ἂν ὑποτεθῇ ὅτι συνῆλθαν, ποῖον ἐξέλεξαν ὡς προϊστάμενό τους; **Τόν ἐπίσκοπο Ρώμης**; Ἀπόστολοι, τοῦς ὁποίους ὁ Θεός ἔθεσε στήν Ἐκκλησία «**πρῶτον**» (Α' Κορ. 12, 28), **στήν πρώτη θέσι δηλαδή, ὑποτάχθηκαν σέ ἐπίσκοπο**; Ἐωσφορικός ὁ Πάπας καί γελοῖος.

Ἀκουέτωσαν ταῦτα οἱ παπόφιλοι.

Νικ. Ἰω. Σωτηρόπουλος
Θεολόγος-Φιλόλογος